

Á½IVOT BEZ MILOVĀ•NĀ• - II.

StĀ™eda, 18 Ā•erven 2008

StejnĀ› jako vy i já mám ráda, kdyĀ¾ nĀ› který z dopisĀ™, který se tu probíral, má vývoj, nĀ› jaké pokračĀ•ování. Vzpomínáte si na smutné psaní jedné teprve tĀ™icetileté maminky Ā½IVOT BEZ MILOVĀNĀ, která si v nĀ›m stĀ›Ā¾ovala na svého manĀ¾ela, a nedostatek milování. Rádi se mají, to ano, jen ta tĀ›lesná láska chybí...

Byla jsem mile pĀ™ekvapena komentĀ™em, který pod všechny ty vaše nedávno pĀ™ipsal její manĀ¾el. Proto je to uĀ¾ delší doba a bylo by opravdu škoda, aby "zmizel v dĀ›jinách", dávám ho sem samostatnĀ›. Mj. sama bych jim, téhle rodince, moc pĀ™ála, aby se jim to doma vylepšilo, aby se nauĀ•ili spolu spokojenĀ› Ā¾ít...

No, po té krizi, kdy sem Ā¾ena asi vložila tenhle pĀ™íspĀ›vek, se to nĀ›jak srovnalo, i ten sexík byl, teĀ• to na mĀ› zase trošku padlo - jednak jste nikdo neslyšeli Ā¾enu, jak umí vyĀ•ítat. Nenechá na Ā•lovĀ›ku suchou nit. To pak není motivace k niĀ•emu. VyloĀ¾ené deprese teĀ• také nemám, bohuĀ¾el ale ani ty bájeĀ•né hypomanické stavy, které mi kompenzovaly schizoidní poruchu. TakĀ¾e jsem spíš takový do sebe uzavĀ™ený morous, to je fakt.

K té práci se Ā•lovĀ›k jakĀ¾ takĀ¾ dokope, to se udĀ›lat musí, ale pak uĀ¾ má Ā•lovĀ›k touhu akorát stáhnout se do sebe nechat svĀ›tem, aĀ› si dĀ›lá co chce. To mytí s tím souvisí - je to aktivita, která narušuje mou "ochrannou ulitu". OpakovanĀ› jsem Ā¾enĀ› vysvĀ›tloval, Ā¾e to vĀ›bec není neĀ™ešitelné - staĀ•í, aby mi pomohla z té ulity se vĀ•as v. Ona Ā™íká, Ā¾e to dĀ›lat nebude, Ā¾e ji pak pĀ™ipadám jako další dĀ›t a nejsem pro ni jako muĀ¾ atraktivní. TakĀ¾ mĀ› zaĀ•ne, jede to nĀ›jakých 14 dní, tĀ™i týdny, pak se z toho nĀ›jak sám vyhrabu, ale Ā¾ena se celou tu dobu trápí.

NĀ›kdy se snaĀ¾í - ale po svém. Ptá se mĀ›, co mi je, co mĀ› trápí, jestli za to mĀ›Ā¾e ona. NedokáĀ¾e pochopit, Ā¾e za ona o svých problémech potĀ™ebuje mluvit, já o nich mluvím velice nerad. Navíc tady ani není o Ā•em. BezprostĀ™ední spouštĀ›Ā• tĀ™eba nĀ›jaký je, ale ten není dĀ›leĀ¾itý. Já mám tĀ™eba poĀ™ád panickou hrĀ™zu z toho, Ā¾e nebude peníze. Ā½e ta práce, kterou dĀ›lám, najednou nebude. Ten panický strach je všudypĀ™ítomný - toho se zatím zbavit nedokáĀ¾u - ale dokáĀ¾u se k nĀ›mu rĀ™znĀ› postavit podle toho, jestli jsem v "mínusu" nebo "v plusu". KdyĀ¾ jsem v mínusu tak to vidím samozĀ™ejmĀ› všechno pesimisticky, Ā™íkám si, Ā¾e nic jiného neumím, Ā¾e uĀ¾ jsem starý, Ā¾e uĀ¾ uchytím apod. KdyĀ¾ v plusu, najednou vidím celou Ā™adu možností, co by se dalo v nejhorším dĀ›lat. A hned je líp.

A je fakt, Ā¾e bych si taky chtĀ›l nĀ›kdy odpoĀ•nout. Já pracuju poĀ™ád. I na dovolené...Barbucha